

Baade kæmpe under høist ugunstige Forhold. Ved en saadan Leilighed vilde et Par pantfredes Baades Nærværelse være af megen Betydning. Dette er vistnok ingen ualmindelig Anskuelse. I det Mindste har jeg for nylig truffet en Artikel i det Blad, som den ærede Ordfører omtaler saa meget, nemlig Times, — og det er ikke taget ud af „Berlingskes“ Referat — hvori en af dem, som i England er stærkest Modstander af de overordentlig store Skibe, nemlig Mr. Brassey, siger: „Vi bør have mange Kanonbaade, og af dem bør et passende Antal være nogenlunde godt pantsrede. (Dinesen: Det stod ikke i „Berlingske“.) Saa er det udeladt, hvis Artiklen overhovedet har staaet i „Berlingske“. Det veed jeg ikke, da jeg foretrækker at læse de originale Artikler i Times. Naar det ogsaa nævnes til Fordel for Kanonbaadene, at Inflexible-Komiteen udtaler, at man nærmest kan ødelægge dette Skib ved at beskyde det fra talrige Kanonbaade, saa maa man se det i Sammenhæng med det Øvrige og tage Hensyn til, hvad Engländerne forstaa ved Kanonbaade. Der er paa det paagældende Sted i Komiteens Rapport Tale om den letteste Maade at ødelægge Skibets upantsrede Ender paa, og der udtales da først den ubestridelige Sandhed, at dette letteste kan ske ved at beskyde dem med et stort Antal af Granatkanoner, og der udtales dernæst, at den sandsynligste Maade, hvorpaa en ødelæggende Granatild kunde tilveiebringes mod Skibet, vilde være, naar en Flotille af Kanonbaade koncentrerer sin Ild imod det. Da man nu i England ved gun-boats, som er det Ord, der er brugt i Rapporten, i England forstaa Alt, hvad der ikke er et stort Skib, og da man der kun har en Snes Kanonbaade af den Art, som den ærede Ordfører siger til, og for længe siden har ophørt med at bygge nye deraf, medens man derimod har et meget stort Antal af saakaldte Kanonbaade med let Skjots, saa ser jeg virkelig ikke, hvorledes der i den anførte Udtalelse af Komiteen kan ligge nogenformhelt Anbefaling netop for Ordførersens Kanonbaade. Naar Ordføreren anførte, at jeg tidligere havde sagt, at man ikke maatte sprede Kanonbaadene i forskjellige Slags, saa maa dette være en Misforstaaelse. Min Mening ved den omhandlede Leilighed, hvor der af det ærede Medlem blev talt om pantsrede Kanonbaade, f. Ex. paa Rijnfjorden eller Gudenaaen, var, at man ikke burde sprede dem paa for mange forskjellige Steder. Man burde f. Ex. ganske vist ikke have dem paa Gudenaaen; jeg sagde vistnok, at naar man skulde sprede Kanonbaadene over hele Landet, vilde det maasse være den allerdyreste Forvarsplan, og det mener jeg endnu, det vilde være, naar vi ikke alene skulde forsvare Kjøbenhavn, men ogsaa gjøre lidt til at vedligeholde Forbindelsen mellem Landsdelene, lidt til at forsjøge at hindre eller forulempe en fjendtlig Landgang m. m. Naar vi til saadanne Anvendelser skulde have Kanonbaade, saa

vilde det fordre, at vi maatte have Kanonbaade rundt omkring i Landet, og det vilde endda være mange Steder, hvor de aldeles ikke kunde bruges. Ved den samme eller en lignende Leilighed anførte jeg fremdeles, at naar vi kun have et Kanonbaadsforsvar, vilde Fjenden aldeles ubindret og med den største No kunne udføre alle sine Operationer imod os, indtil han var kun en Mils Vej eller saa fra Kysten. Vilde man indrette et almindeligt Forsvar af Landet alene med Kanonbaade, vilde det efter min Mening blive det dyreste og det mindst tilfredsstillende Forsvar, man vel kunde tænke sig. Med Hensyn til Ulemperne ved at have forskjellige Størrelser af Kanonbaade, vil jeg bemærke, at den ærede Ordfører jo heller ikke synes at mene, at vi skulde blive ved at bygge netop af den Slags Kanonbaade, vi nu have. Han har nemlig, saa vidt jeg mindes, yttret, at han anser det rettest, at vi bør gaa over til en større Kanon; men naar vi bygge en Kanonbaad med en saa meget større Kanon, som der her er Tale om, saa, hvad enten Baaden er pantsret eller upantsret, bliver den selvfølgelig af en ny Slags. Dernæst sagde den ærede Ordfører ogsaa, at vi burde søge vor Styrke i at blive ved at bygge efter en bestemt Plan. Ja, til en vis Grad bør man bygge efter den samme Plan, men det kan dog ikke være Meningen, at vi, fordi vi havde en bestemt Art af Skibe, dog, hvordan Verden end gif frem, skulde blive staaende ved de samme Skibe. Det er naturligt, at man indenfor visse Grændser stræber efter Ensformighed, men at man dog paa den anden Side bør søge at forbedre ethvert nyt Skib saa meget, som det indenfor den almindelige Plan for et saadant Skib kan ske, er selvfølgelig. Paa det store Spørgsmaal, om vort Forsvar bør grundes væsentligt paa Pantserfibe eller væsentligt paa Kanonbaade, og som baade Ordføreren og jeg have berørt, skal jeg ikke komme videre ind i Afsten, navnlig da det er saa sildigt; jeg erindrer, at vi talte om det, Dag ud og Dag ind, i 1873—74, og vi ville ogsaa kunne blive ved med at gjøre det endnu. Jeg skal altsaa udsætte dette til en anden Leilighed, og der er blot en enkelt Udtalelse, som jeg vil gjøre en Indsigelse imod, nemlig mod at den svagere Sømagts Pantserfibe i en Krig altid trække sig tilbage, medens det kun skulde være Artilleriet og Torpedoerne, der i saa Tilfælde gjøre nogen Gaan. Jeg vil i saa Henseende erindre om, at, da den forholdsvis meget stærke italienske Flaade angreb den meget svagere østerrigske Flaade i 1866 ved Visza, saa var det et Pantserfibs, som afgjorde Slaget til den svagere Styrkes Fordel, ved at løbe det italienske Admiralsskib i Sønt, hvorved det foraarjagede Italienerne langt mere Skade, end f. Ex. de russiske Torpedobaade i denne Krig have forarsaget Tyrkerne; naar man nemlig ser ret efter, har den Stade været ganske uventet ringe. Dermed vil jeg paa ingen Maade